HET HOF VAN JUSTITIE (Derde kamer),

uitspraak doende op de door de Rechtbank van eerste aanleg te Luik bij beschikking van 21 december 1979 gestelde vraag, verklaart voor recht:

Het bevoegde orgaan van een Lid-Staat mag niet met een beroep op de bepalingen van verordening nr. 3 van de Raad van 25 september 1958 inzake de sociale zekerheid van migrerende werknemers, en met name artikel 28, lid 4, een werknemer de toekenning weigeren van krachtens de artikelen 27 en 28 van genoemde verordening berekende uitkeringen dan wel deze uitkeringen verlagen, met als motief dat die werknemer uitsluitend krachtens de bepalingen van de wettelijke regeling van een andere Lid-Staat een pensioen ontvangt van het orgaan van deze staat.

Kutscher Mertens de Wilmars Mackenzie Stuart

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op 12 juni 1980.

De griffier voor deze
H. A. Rühl
Hoofdadministrateur

De president
H. Kutscher

CONCLUSIE VAN DE ADVOCAAT-GENERAAL J.-P. WARNER VAN 22 MEI 1980 [1]

Mijnheer de President,
mijne heren Rechters,

Ik ben het zo volstrekt eens met de uiteenzetting van de Commissie, dat er niets mee gewonnen zou zijn indien ik het Hof om enige tijd zou vragen om de zaak te overdenken.

Ik stel voor dat het Hof de gestelde vraag eenvoudig aldus beantwoordt, dat artikel 28, lid 4, van verordening nr. 3 onverenigbaar is met artikel 51 van het Verdrag en bijgevolg ongeldig.

1 — Vertaald uit het Engels.